

Voor alle sinterklaasfans

Dit is een sinterklaasgedicht
aan ieder in dit land gericht
die sinterklaas wil vieren.
Traditie van al heel wat jaar.
We vieren het graag met elkaar
op allerlei manieren.

In oma's tijd was Sinterklaas
een stramme, stijve, strenge baas.
Hij strafte stoute knapen.
Zijn zwarte knecht met zak en roe
riep: 'Moet je mee naar Spanje toe!
Een handig opvoedwapen.

Nu is de Sint een kindervriend
die zich van milde taal bedient,
met Piet als grapjesmaker.
Straks schaffen ze de zak vast af:
naar Spanje gaan is echt geen straf.
Daar schijnt de zon veel vaker!

De laatste tijd krijgt in ons land
de Roetveegpiet de overhand
- z'n grapjes zijn gebleven.
En Sint, raakt die zijn mijter kwijt?
Die past toch niet in deze tijd?
Zal die het overleven?

Tradities passen zich steeds aan.
Zo is het telkens weer gegaan.
Dat is van alle tijden.
Wie weet misschien, we zullen zien,
heeft jouw kind straks een Sint Klazien.
Zou dat niet leuk zijn, meiden?

Hartelijke groeten en de beste wensen voor
een aangepast coronaproof sinterklaasfeest!

Piet

Tekst: Greet Brokerhof-van der Waa • Foto: © Jan Kranendonk | Dreamstime.com

DAT IS TRADITIE

In de week voor Sinterklaas besteden we aandacht aan allerlei gewoontes, gebruiken en tradities. Wat is een traditie eigenlijk? En zijn die tradities er 'altijd' al geweest? Tradities lijken wel in steen gebeiteld te zijn, maar eigenlijk worden ze constant veranderd en aangepast.

Om tradities te bewaren, is er soms iets extra's nodig: De UNESCO probeert ook bepaalde gebruiken in ere te houden. Je krijgt tradities mee van thuis. En later geef je ze zelf ook weer door, vaak met net weer een ander accent. Zo blijven tradities levend.

Bij de poster

- ▶ Welke tradities zie je op de poster? Schoen zetten, wortels voor het paard, gedichten.
- ▶ Welke tradities horen er nog meer bij Sinterklaas? Het paard lust ook haver, en er zijn cadeautjes en sinterklaasliedjes, pepernoten en marsepein, chocoladeletters, enz.
- ▶ Welke tradities horen er nog meer bij de decembermaand? Adventskaarsen, kerstboom, lichtjes op straat, kerstliedjes, kerststal, enz.
- ▶ Bespreek waarom we tradities hebben en hoe ze werken.

WERELDRELIGIES

Al eeuwen •

Het jodendom is rijk aan tradities. Waarom eten wij op sjabbat vaak vis? Waarom dansen wij met de Thora op Simchat Thora? Waarom steken wij op Chanoeka acht kaarsjes aan? Dat is allemaal traditie! Het jodendom zit er vol mee. Het eerste lied uit de bekende musical *Fidler on the Roof*, over de Joodse melkboer Tevje, heet niet voor niets *Traditie*. Het Jodendom is een van de oudste nog actieve levensbeschouwingen in de wereld. Tradities zijn erg belangrijk voor de joodse gemeenschap. Zelfs de grote groep joden die niet (meer) in God gelooft, houdt zich vaak nog wel aan de tradities. Als ik aan mijn bar en bat mitswa-leerlingen vraag waarom zij hun 'BM' willen vieren of waarom zij überhaupt nog joods willen leven, antwoorden ze vaak: 'Omdat het traditie is. Mijn ouders, grootouders en ook hun ouders deden het zo. Het is mooi om, bewust, in hun voetsporen te treden.'

Dit betekent niet dat de traditie vaststaat. Dit jaar kunnen we helaas niet fysiek bij elkaar komen om de kaarsjes van de chanoekia aan te steken, maar doen we het op afstand via Zoom. Tradities zijn belangrijk, maar je moet er altijd je eigen weg in vinden!

Anne-Maria van Hilst

VERHAAL

Dag maan •

De maan wil zich niet neerleggen bij de traditionele rolverdeling.

Vlak voor ze ging slapen, zei de maan: 'Zeg zoon, jij staat altijd op als ik ga slapen en omgekeerd. We zien elkaar amper. Zou het niet gezelliger zijn om af en toe samen op te trekken?'

'Wat een vraag zo vroeg in de ochtend,' zei de zon, terwijl ze haar stralen kamde.

'Ik vind het zo saai,' zei de maan. 'Altijd hetzelfde. Dag in, nacht uit. Jaar in, jaar uit, millennium in, millennium uit. Wat afwisseling zal ons goeddoen. En dan kan ik de wereld ook eens zien door jouw ogen.'

De zon legde haar kam neer. 'Deze traditie heeft zich al miljarden jaren bewezen. En dat wil jij zomaar even omgooien? Weet jij wat de gevolgen zullen zijn? De rampen zijn niet te overzien. Ik wil er niets meer over horen. Goedendag.' De zon stond op. Maar de maan legde zich er niet bij neer. Ze trok stilletjes haar eigen plan. Daarom zie je haar af en toe overdag onopvallend schijnen. Dat gaat prima. Maar de zon hoeft dat niet te weten.

Hilda Algra

- ▶ Wat vind je van de argumenten van de zon?
- ▶ Welke oplossing heeft de maan in dit verhaal gekozen tegen een beklemmende traditie?

Bijgaande link leidt je naar de Nederlandse versie van het openingsnummer van *Fidler on the Roof*, uitgevoerd door leerlingen van het Fontys Muziektheater. (7'59).

- ▶ Welk verband zie je tussen het belang van tradities en het feit dat het jodendom een van de oudste nog actieve levensbeschouwingen in de wereld is?

Bedenk een nieuwe traditie •

Laat leerlingen een nieuwe traditie bedenken.

- ▶ Laat leerlingen in duo's een nieuwe traditie bedenken. Ze kiezen eerst een gelegenheid (verjaardag, feestdag of iets anders). Laat ze nadenken over hoe de traditie eruitziet, voor wie hij is en hoe hij wordt doorgegeven.
- ▶ Laat een paar duo's hun traditie delen met de rest van de klas.

SOAP • IN DE KLAS

Advent •

De klas van mevrouw Bergman staat stil bij advent.

'Vandaag steken we de eerste kaars aan,' zegt mevrouw Bergman. 'Weten jullie ook waarom we dat doen?'

Het blijft stil in de klas.

'Nog even en dan is het Kerst,' legt mevrouw Bergman uit. 'Eerst doen we één kaars aan. Volgende week twee. Daarna de derde. We maken het steeds lichter, totdat het Kerst is.' 'Ah,' zegt Eline. 'De Top2000. Dat vind ik altijd zo gezellig.'

'Ja!' zegt Mees. 'En al die kerstliedjes overal.' 'Dat hoort ook allemaal bij de tijd van het jaar,' zegt mevrouw Bergman. 'Aan alles merk je dat we naar de kersttijd gaan.'

'Maar dat van die kaarsen doen wij nooit,' zegt Eline.

'Toch hoort dat ook bij Kerst,' zegt mevrouw Bergman. 'Het heet *advent*. Dat betekent dat we uitkijken naar de geboorte van Jezus.' 'Dat doen wij ook niet,' zegt Eline. 'Luister maar,' zegt mevrouw Bergman. 'Dan zal ik je er alles over vertellen.'

Hilde van Halm

ACTUEEL

© Digikhmer | Dreamstime

Wat zijn tradities? •

Waarom springen mensen op 1 januari in het ijskoude water van de Noordzee? Waarom zetten kinderen hun schoenen rond Sinterklaas? Waarom zijn we twee minuten stil op 4 mei? Simpel: het is traditie.

Met tradities bedoelen we gebruiken die we hebben overgenomen van onze ouders en grootouders. Sommige gaan heel ver terug, andere zijn nieuwer. De ene traditie komt jaarlijks terug, de andere dagelijks of juist af en toe.

Niet iedere traditie geldt voor iedereen. Er bestaan veel verschillende tradities naast elkaar. Zoals een recept voor appeltaart, dat al generaties wordt doorgegeven in jouw familie en op iedere verjaardag wordt gebakken. Maar in andere families gourmetten ze bijvoorbeeld iedere Kerst. Of delen ze koekjes uit bij de burenen na het Suikerfeest.

Tradities komen voor binnen godsdiensten of landen. In Nederland vieren we bijvoorbeeld Koningsdag en herdenken we oorlogsslachtoffers samen op 4 mei. En elke godsdienst kent zijn eigen feesten en gebruiken.

Bij tradities horen bepaalde gebruiken. Zoals oranje kleding dragen op Koningsdag, een eitje tikken met Pasen of een vlag met rugzak uithangen als je je examen hebt gehaald.

Maxine Herinx

Vragen voor in de klas

- ▶ Wat voor traditie hebben jullie thuis?
- ▶ Schrijf voor jezelf op welke gebruiken daarbij horen?
- ▶ Bespreek ze met een klasgenoot. Zijn er meer overeenkomsten of meer verschillen?

Toelichting voor de docent

- ▶ Lees de tekst samen met de klas.
- ▶ Zet leerlingen dan in tweetallen aan het werk met de opdracht. Laat een paar duo's iets vertellen over hun gesprek.

Geef je online les?

- ▶ Laat je leerlingen een (korte) vlog opnemen over een traditie thuis. Laat ze bijvoorbeeld doen alsof ze jarig zijn en filmen hoe hun dag er dan uit zou zien. Maar het kan ook een heel andere traditie zijn.

BIJBEL & WERELD

Brandend kaarsje ••

Het branden van kaarsen in de kerk is een eeuwenoude traditie.

In veel kerken kun je zo naar binnen lopen om daar een kaarsje aan te steken. Die traditie is al eeuwenoud en slijt niet. Bijzonder is ook dat deze in de hele wereld bestaat. Je hoeft niet gelovig te zijn om een kaars aan te mogen steken. Jonge en oude mensen vinden het fijn een lichtje te branden uit dankbaarheid, omdat ze iemand missen en willen gedenken, of voor iemand die ziek is. Ze staan stil in het vlammetje en komen tot rust. Zo'n brandend kaarsje is een mooi symbool. Het lichtje is een teken van aandacht en hoop, juist als het donker is binnenin je of om je heen. Sommige mensen ervaren iets van Gods aanwezigheid in dat flakkerende lichtje. Licht en donker zijn symbolen voor dag en nacht, voor leven en dood. Licht betekent ook warmte. De Bijbel begint te zeggen dat alles duister was op de aarde. Toen zei God: 'Er moet licht komen,' en er was licht. God zag dat het licht goed was, en hij scheidde het licht van de duisternis.' Licht hebben mensen nodig. Het is in verband met corona niet altijd mogelijk om zelf naar een kerk te gaan en een kaars aan te steken. Het is dan goed te zien dat men naar manieren zoekt om toch een kaars te kunnen branden. Zo zijn er kerken die op internet gezet hebben dat er vrijwilligers zijn die van harte namens jou een kaars opsteken. Zo kan een mooie traditie toch doorgaan.

Ruth van der Waall-Schaeffer | Citaat: Genesis 1:3-4 De Nieuwe Bijbelvertaling

Vragen •

- ▶ Heb jij weleens een kaarsje gebrand in een kerk?
- ▶ Zou je als vrijwilliger voor iemand anders een kaars willen branden? Hoe doe je dat?

Vragen ••

- ▶ Als je thuis een kaars opsteekt, is dat dan hetzelfde als een kaars opsteken in een kerk? Waarom (niet)?

God, dank u voor alle mooie tradities die steeds weer doorgegeven zijn van moeder op dochter en van vader op zoon. Geef dat we ze in ere houden.

Dank u voor oude gewoontes die mensen al eeuwenlang steun en troost bieden in tijden van verwarring en verdriet. Geef dat ze ook nu waardevol blijken.

Laat ons in deze donkere tijd ontdekken hoe mooi het is om een kaars aan te steken als teken van hoop.

WERELD

Spaarvarken •

Waar komt de traditie van het spaarvarken vandaan?

Bij de tips om kinderen te leren sparen, staat op nummer 1: Geef het zakgeld contant. Een digitale spaarrekening is alleen maar een verzameling cijfertjes op een computer. De waarde is niet tastbaar. Als je contant geld uitgeeft, voel je het letterlijk door je vingers gaan. Wat je niet uitgeeft, kun je in je spaarpot doen. Het liefst dan echt zo'n groot roze spaarvarken. Dat we spaargeld in een varken stoppen is geen toeval. Het is een heel oude traditie. Dat zit zo. Vroeger waren er geen koelkasten en vrieskisten. Daardoor konden we ons voedsel nog niet goed bewaren. In de winter was er geen oogst. Om dan toch te eten te hebben, hielden mensen onder andere varkens. Die aten heel het jaar de restjes tot ze groot genoeg waren om geslacht te worden. Dat was in de winter. Het varken was dus echt een soort spaarpot voor de winter. Het spaarvarken van nu is dus eigenlijk een vegetarisch alternatief.

Koen Füssenich

- ▶ Heb jij een spaarvarken?
- ▶ Stop jij geld in een spaarpot of spaarvarken, of geef je alles direct uit?
- ▶ Spaar je ergens voor? En doe je dat dan met contant geld of op de bank?

JONGEREN

Decembermagie •

De decembermaand heeft voor George iets magisch.

December is voor mij De Maand van het Jaar. Als je op de kalender kijkt is het natuurlijk de laatste maand, maar het zijn vooral een paar data die het hem doen: 5 december – Pakjesavond – de verjaardag van de Sint. Op 25 en 26 december is het Kerstmis. Deze traditie is voor mij echt magisch. Het is ijskoud buiten, maar doordat je met je familie en vrienden bent is het toch warm. Ook de kerstboom heeft voor mij iets magisch. En natuurlijk 31 december: dé Finale van het jaar, Oud en Nieuw. Ik heb er weer zin in!

George, 14 jaar

- ▶ Is voor jou december ook de meest speciale maand van het jaar?
- ▶ Wat bedoelt George met 'magisch', denk je?

Advent 2020

Week 49: één kaars

Op weg naar Kerst steken we een kaars aan, oude traditie die laat zien dat de duisternis in ons hart en in de wereld plaats zal maken voor licht en vrede.

Dat het licht door mag dringen in het leven van ieder die het ziet.

Week 50: twee kaarsen

Op weg naar Kerst steken we twee kaarsen aan. Want al tasten we vaak in het duister in deze moeilijke en onzekere tijd, we geloven dat er licht is aan het eind van de tunnel.

Dat het licht door mag dringen in het leven van ieder die het ziet.

Week 51: drie kaarsen

Op weg naar Kerst steken we drie kaarsen aan. Want wij beseffen dat wij in de wereld van vandaag het verschil kunnen maken tussen licht en donker met wat wij doen of laten.

Dat het licht door mag dringen in het leven van ieder die het ziet.

Kerstviering: vier kaarsen

Nu wij Kerst vieren steken we vier kaarsen aan. Want de kracht van het Licht zal toenemen als wij het hier in ons opnemen en met ons meedragen en samen licht zullen zijn.

Dat het licht door mag dringen in het leven van ieder die het ziet.

Tekst: Greet Brokerhof - van der Waa • Foto: © Frizzantine | Dreamstime.com

Nooit meer vergeten •

Veel religieuze en nationale feesten zijn ontstaan als herinnering aan vroegere gebeurtenissen.

Hoe zorg je ervoor dat iets wat heel belangrijk is, goed onthouden wordt? Hoe zorg je ervoor dat de geschiedenis niet vergeten wordt, maar levend blijft, ook nog veel jaren en zelfs eeuwen later?

Door er een feest van te maken. Dat werkt heel goed. Veel religieuze en nationale feestdagen zijn ontstaan als herinnering aan een belangrijke gebeurtenis of periode in de geschiedenis. Het *Poerimfeest* is daar een goed voorbeeld van. Dat is een feest dat door joodse mensen uitbundig wordt gevierd. Kinderen mogen zich verkleden, er is bijzonder eten en veel muziek.

Eigenlijk is het een soort bevrijdingsfestival. Het *Poerimfeest* is namelijk bedoeld om terug te denken aan een gevaarlijke periode uit de geschiedenis. In die tijd probeerde een zekere Haman alle Joden die in zijn land woonden uit te roeien. Hij beraamde een sluw plan en probeerde de koning van het land voor zijn karretje te spannen. Maar op het laatste moment mislukte dat. Dat was te danken aan de moeder van Ester, een Joodse vrouw die haar eigen leven op het spel zette om de koning op andere gedachten te brengen. Het gevaar werd op het nippertje afgewend en de mensen konden weer in vrijheid ademhalen. Toen besloten de mensen om een traditie te beginnen om die dagen te blijven herdenken en vieren. 'Droefheid is veranderd in vreugde,' zeiden ze, 'en rouw is veranderd in feest.' En tot op de dag van vandaag vieren Joden nog steeds dat *Poerimfeest*, net zoals de mensen van toen het hadden gewild.

Zo'n traditie is belangrijk. Want het gevaar bestaat nog steeds, dat mensen elkaar het licht in de ogen niet gunnen. Dat mensen als vijanden tegenover elkaar staan en vinden dat anderen geen recht op leven hebben. Daarom moeten we vrijheid vieren, zodat we niet vergeten dat ieder leven telt.

Ester 9:20-28

Gespreksvragen:

- ▶ Met welke tradities staan wij stil bij onze vrijheid?
- ▶ Welke gebeurtenissen van vroeger worden in andere feesten levend gehouden?

Gebedsintentie:

Vader, vrijheid is een groot goed. Laten we altijd beseffen dat die vrijheid er niet alleen voor onszelf is, maar ook voor al onze medemensen. Laat ons zo leven dat ieder leven telt.

Terug van weggeweest •

Hoe het Loofhuttenfeest in ere werd hersteld.

Er is geen mooiere dag dan de dag dat je terugkeert naar huis. Vooral als je jaren en jaren weg bent geweest. Niet omdat je dat wilde, maar omdat je moest. Ballingen waren ze, de mensen van Israël, gedwongen om in een vreemd land bij vreemde mensen te wonen. Maar nu is dat voorbij, ze zijn weer thuis.

Hoe bouw je dan je leven weer op? Waar moet je beginnen na zo'n lange tijd? Ezra, de schrijver, heeft een idee. Het woord van God – het boek waar alles in staat over hoe God wil dat de mensen samenleven – als ze dat nu weer eens zouden gaan lezen met elkaar! En zo gebeurt het. Het boek wordt gevonden, onder het stof en het gruis van al die jaren. Ezra slaat het open en begint hardop voor te lezen, terwijl iedereen aandachtig luistert.

Dit staat erin: 'In de zevende maand moeten jullie een feest vieren. Bouw een hut van takken, in je tuin, bij je huis. En ga daar een week in wonen. Herinner je hoe het was, om in de woestijn rond te trekken en niks te hebben. Lees de verhalen over hoe ik, jullie God, met je meetrok. En vier dan het feest van bevrijding, van thuiskomen en nieuw leven.'

Het blijft stil als Ezra klaar is met lezen. Dat is waar ook, dat *Loofhuttenfeest*. Hoeveel jaren is het geleden, dat ze dat voor het laatst hebben gevierd?

'Laten we hiermee beginnen,' zegt Ezra. 'Dit feest gaan we vanaf nu weer vieren. De hut die we bouwen wordt het begin van ons nieuwe leven, hier.'

Dit feest wordt nooit meer vergeten, tot op vandaag.

Nehemia 8:13-18

Gespreksvragen:

- ▶ Hoe voelt het om na een tijdje weg te zijn geweest weer thuis te komen?
- ▶ Waarom vieren de joden dit feest in een hut van takken in de tuin?

Gebedsintentie:

Heer, we zijn voorbijgangers, steeds onderweg en op zoek naar een plek waar we thuis kunnen zijn. Geef ons de rust en het vertrouwen dat we thuis kunnen zijn bij u!

Niet meer van deze tijd •

De traditie dat eerst de oudste dochter hoort te trouwen, grijpt diep in op het leven van Jakob die verliefd is op de jongste.

Jakob is woest. Niet een beetje kwaad, maar woedend, razend, furieus. Laban, zijn schoonvader, heeft hem een streek geleverd. Zijn schoonvader ja, de vader van zijn vrouw. Gisteren is de bruiloft gevierd, een feest waar hij zeven jaar op heeft moeten wachten. Want zo lang al is hij verliefd op Rachel. Gisteren kon hij haar eindelijk in zijn armen sluiten. Ze zag er prachtig uit. Helemaal volgens de traditie, in een mooie jurk, met een sluier voor haar gezicht. Jakob kon haast niet wachten tot de plechtigheid voorbij was. Laban gaf de bruid weg, allebei gaven ze hun jawoord, de ringen werden gewisseld, en zo werden ze voor de rest van hun leven aan elkaar verbonden. Toen volgde een feest met een hoop drank. Dat waren ze zo gewend. En toen, diep in de nacht, waren ze eindelijk samen in hun eigen bed in hun eigen tent. Zeven jaar had hij voor Rachel moeten werken en op haar moeten wachten, maar nu was ze dan eindelijk zijn vrouw. Maar toen het licht werd, de volgende morgen, kreeg Jakob de schrik van zijn leven. Naast hem in bed lag niet Rachel, zijn liefste, maar Lea, haar oudere zus.

'Hoe hebt u mij dit kunnen aandoen? Ik heb toch zeven jaar voor Rachel gewerkt?' Laban, zijn schoonvader, antwoordde: 'Het is hier de gewoonte dat eerst de oudste zus trouwt en dan pas de jongste. Dat is traditie'. Geen wonder dat Jakob boos is. Wat is dat voor een traditie, die mensen laat trouwen die elkaar helemaal niet willen? Dit verhaal laat zien dat tradities soms diep ingrijpen in het leven van gewone mensen. Soms zijn tradities mooi en waardevol, soms staan ze het geluk van mensen in de weg en zijn ze oneerlijk. Wat is dan belangrijker? De traditie of het leven van nu?

Genesis 29:14b-26

Gespreksvragen:

- ▶ Wanneer zijn tradities oneerlijk en staan ze het geluk van mensen in de weg?
- ▶ Weet je nog meer van zulke tradities?

Gebedsintentie:

Heer, u bent liefde en u bent uit op het geluk van mensen. Geef ons het lef om tradities die dat in de weg staan, op te ruimen en ons altijd in dienst te stellen van elkaar.

Traditie 2.0 •

Door Jezus is het joodse Pesach omgevormd tot een gedachtenis aan zijn dood en opstanding.

De leerlingen van Jezus zitten aan tafel. Vanavond zijn ze samen voor de belangrijkste maaltijd van het jaar. Het is *Pesach*, het joodse paasfeest. Vandaag vieren ze het feest van bevrijding en uittocht. Ooit, zoveel eeuwen geleden, werden de mensen bevrijd van de slavernij in Egypte. En dat wordt elk jaar herdacht en gevierd, met een bijzondere maaltijd. Er staat van alles op tafel. Ze eten plat brood, want op de avond van bevrijding hadden de mensen geen tijd om gewoon brood te bakken. Ze drinken wijn als symbool voor de trouw van God. Er staan bittere kruiden, want de tijd dat ze als slaaf moesten werken was hard en zwaar. Alles wat er die avond op tafel staat, heeft een bijzondere betekenis. En terwijl ze eten, vertellen ze elkaar het verhaal, van ooit, toen de mensen bevrijd werden.

De leerlingen van Jezus kennen de traditie. Ze kennen de verhalen. Maar dan gebeurt er iets onverwachts. Jezus neemt het brood in zijn handen. 'Dit brood,' zegt hij, 'dat is mijn lichaam. Zoals wij het breken zodat we er allemaal van kunnen eten, zo zal mijn lichaam gebroken worden.' Wacht even, zo gaat het verhaal toch niet? Maar Jezus is serieus. Hij pakt een beker wijn en houdt hem omhoog. 'Zien jullie deze wijn? Dit is mijn bloed. Als jullie de volgende jaren weer deze maaltijd vieren, denk dan aan mij. Want zoals deze wijn uitgegoten wordt in jullie bekers, zo zal mijn bloed vloeien. Mijn dood zal leven en vrijheid brengen voor alle mensen.'

Na die avond zal het paasfeest voor de leerlingen nooit meer hetzelfde zijn. Het blijft voor altijd verbonden met Jezus. En alle christenen op de wereld vieren deze maaltijd tot op de dag van vandaag onder de naam Heilig Avondmaal of Eucharistie. Een traditie met oude wortels en een nieuwe betekenis.

Lucas 22:1,14-20

Gespreksvragen:

- ▶ Kan dat zomaar: een bestaand feest zo ingrijpend veranderen?
- ▶ Wat is het verschil tussen het joodse en het christelijke paasfeest?

Gebedsintentie:

Vader, dank u dat uw Zoon de traditie van het paasfeest voorgoed verbonden heeft aan zijn naam, Jezus. Laten wij ons dan ook inzetten voor vrijheid en bevrijding bij het teken van het gebroken brood en de gedeelde wijn.

Een stukje van thuis •

In een vreemd land zijn de tradities van thuis extra belangrijk.

Nergens worden Sinterklaas en Koningsdag zo uitbundig gevierd als onder Nederlanders die in het buitenland wonen. In Canada, Australië of Brazilië, allemaal plekken waar Nederlanders naartoe zijn geëmigreerd om er een nieuw bestaan op te bouwen. Ondertussen hebben ze gezinnen gesticht, kinderen en kleinkinderen gekregen, ze hebben de taal van het land geleerd en hebben er banen gevonden. Neem bijvoorbeeld tante Menny en oom Bert. In de jaren na de Tweede Wereldoorlog besloten hun ouders naar Canada te gaan. Daar was toekomst voor een boerenzoon, daar was land en werk te vinden. Oom Bert heet nu uncle Burt. Zijn kinderen zijn Canadezen met een Canadees paspoort. Maar elke zondag gaat hij naar de Nederlandse kerk, waar ze nog oude psalmen zingen. Elk jaar viert hij Sinterklaas en met Koningsdag speldt hij een oranje strikje op.

De Nederlandse tradities betekenen heel veel voor aunt Menny en uncle Burt. Het is een stukje van thuis. Hun Canadese burens vinden het wel vreemd. Zij snappen die tradities niet en vinden het ouderwets. Tante Menny en oom Bert lijken wel wat op Daniël uit de Bijbel. Toen hij in een vreemd land voor een vreemde koning ging werken, besloot hij om zich aan de tradities van thuis te blijven houden. Dat was niet altijd makkelijk. Zijn nieuwe burens en vrienden begrepen zijn tradities niet. 'Je blijft op deze manier een vreemdeling. Je moet je aanpassen aan onze gewoontes,' zeiden ze tegen Daniël. Maar zou dat wel waar zijn? Misschien moet je juist wel een stukje van thuis meenemen, om je in een vreemd land thuis te kunnen gaan voelen. Je eigen tradities vertellen je wie je bent en waar je wortels liggen. Nieuwe tradities kunnen daar heel goed bij. Dus wat is er eigenlijk mis met een Canadese Sinterklaas? Niks toch?

Daniël 1:3-19

Gespreksvragen:

- ▶ Waarom hebben mensen in een vreemd land juist extra behoefte aan de tradities van thuis?
- ▶ Is het beter om je aan te passen aan de tradities van het land of om je eigen tradities te handhaven? Waarom?

Gebedsintentie:

Heer, we kunnen niet zonder de wortels van onze eigen tradities, ook al moeten we ons ook aanpassen aan die van anderen. Wees met ons bij het zoeken naar de juiste mix van het oude vertrouwde en de uitdagingen van wat nieuw is.